

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 3. avgusta.

Navadno se govori, da noben človek ni nena-domestljiv. To pravilo pa dopušča, kakor vsako drugo, svoje izjeme. Nam vsaj se baš danes, ko je naučni minister pl. Gauč zavihtil sekiro nad gimnazijo v Kranji, močno dozdeva, da je pokojni vitez Schneid za nas Slovence v marsičem nenadomestljiv. Da je še mej živimi, storil bi bil gotovo potrebne korake in s svojim uplivom in s svojim znanjem preprečil morda ukrep, ki bode jako neprijetno zadel mesto Kranj in vso gorenjsko stran. A vitez Schneid moral je v prerani grob, gospoda grof Hohenwart in knez Windischgrätz, katera jedina bi po svojem ugledu in po svojih zvezah z visokimi krogi mogla nadomestovati ga, pa nemata brige za nas, ter tako malo skrbita za svojih že ekscesivno radovoljenih volilcev koristi, kakor da sta poslance „in partibus infidelium.“

Ker torej ni bilo nikogar, da bi se potezal za gimnazijo v Kranji, zdel se je pl. Gauču trenutek

ugoden, da izvrši, kar je bil že marca meseca v državnem zboru naznanil, da se namreč zmanjša število srednjih šol v Avstriji in da se nekaterim srednjim šolam odtegne dosedanja državna podpora. Gaučeve nemilosti žarek zadel je tudi državno nižjo gimnazijo v Kranji, nad katero je že izza prvih dni njenega obstanka visel Damoklejev meč. Za Stremayerja je bilo že kaj jedakega „in peto“, a takrat se je posrečilo zadržati že vzdignjeno roko, Gauč pa ni našel nobene ovire svoji nakani.

Kakor vidijo čitatelji v političnem razgledu, je jednaka osoda zadela tudi nekatere druge srednje šole, iz česar bi se utegnili sklepati, da je minister Gauč popolnem pravično ravnal. A tu treba v poštev jemati posebne razmere, ki govore za gimnazijo v Kranji. Ne le da je omenjeni zavod mej prizadetimi gimnazijami imel največje število učencev, v vseh štirih razredih 85, treba uvažati, da Kranjski gimnazijci ne morejo nikamor drugam, kakor v Ljubljano. Gimnazija Ljubljanska pa je itak že prenapolnjena, najmočnejša v Avstriji.

Vprašamo torej, bode li pouku in napredku učencev na korist, da se število dijakov še za dobro stotino pomnoži? Ali se strinja s pedagoškimi načeli, da bode v vsakem razredov nadnormalno število učencev, na kvar in muko njih in njih učiteljem?

Za take premisleke je pl. Gauč gluh in slep, njemu je „suprema lex“ le gmotna stran in vse, kar je doslej ukrenil je tako, kakor da on ni minister za uk in bogočastje, marveč samo pomagač ministra financ. Nasproti drugim državam, kjer je že davno prodrla načela, da mora pouk biti brez plačen in vsakemu pristopen, postopa se pri nas baš naopak, zvišala se je učnina izredno visoko, ter z visocega mesta proglasilo načelo, da se mora omejiti in zaježiti obiskavanje srednjih šol.

To so uprav srednjoveška načela, katera slabo pristujejo toli hvalisanemu 19. stoletju, toli opevani omiki in humanosti. Toda spoprijaznili bi se na posled tudi s temi reakcijskimi naredbami, ko bi se bilo vsaj nekoliko na drugo stran skrbelo, ko bi imeli vsaj že obrtne šole, kamor bi mogla naša mladina. Tako pa bode po končani ljudski šoli naši ubožnejši mladini nadaljna omika s pravim pravcatim kitajskim zidom sestavljena, kajti za pouk

Avstrija nema denarja, le pri pouku moramo štediti, za vse drugo pa je denarja dovolj,

Nesmo bili veselo presenečeni, ko se je vendar jedenkrat umaknil nam neprijazni Courad ter na njegovo mesto iz svoje Graške nepoznanosti kakor svetopisemski Melhizedek prikazal se pl. Gauč, a vseh nad vender nesmo pokopali. Sedaj pa smo se uverili, da smo prišli z dežja pod kap, da nam je naučni minister Gauč skrajno nasproten. Dál nam ni niti drobtine, naložil pa visoko učnino, namesto slovenskih paralelk v Celji, Mariboru, Gorici, katerih pričakujemo kakor Izraelci obljubljene dežele, vzame se nam še gimnazija v Kranji. Prosili smo kruha, dobili pa smo — kamen, kar pa nikakor ne brani, da bi naši poslanci ne dovolili budgeta in da bi nekateri mej njimi ne bili prepričani, da je sedanja vlada najboljša.

Nevarnost židovstva.

Kar počenja zadnje tedne Bismarckova velika politika proti Rusiji, je za vse države v mnogih ozirih jako poučno. Nemška država se uklanja velikim denarnim židom; pri teh ima zaupanja toliko, da delajo celo po njenih nasvetih tam, kjer se jim ne kaže ravno denarni dobiček. Veliki židje gledajo v Berlin, in kakor jim Bismarck namigne, tako se ravnaajo, ker se nadejajo, da njegova politika jim tako ali tako mnogo povrne, če ostanejo zvesti posluhu velicega kancelarja.

Nemški narod se ve da z druge strani trpi veliko gmotno in še večjo kulturno in moralno škodo, ker se mej njim množi židovstvo in židovski upliv, ne da bi se bilo židom bati, da jih vladna politika kakor si bodi omeji v njih kretanji. Kakor gospoduje z jedne strani Bismarck nad židovstvom s tem, da mu poslednje služi v denarnih zadevah, ravno tako hlapčuje on sam istemu židovstvu za usluge, ki mu jih dela židovstvo.

Bismarck je na zunaj pa vender nevaren drugim državam ravno zaradi tega, da veliki židje odpirajo ali pa zapirajo mošnje drugim državam velikokrat jedino po njegovem nasvetu.

Bismarck z oblastjo nad židovstvom hoče zdaj pritiskati na Rusijo; poslednji utočnice le malo časa škodovati, Rusija ima v sebi preveliko moč, prevelike naravne zaklade, da bi je mogel uničiti In

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Deseto poglavje.

(Dalje.)

Ljuba teta Sabija!

„Zadnje pol ure sem prehodila vso hišo ter sem se vprašavala, ali se vrhna soba lahko kuri po zimi in ali je poleti dovolj hladna; ali stopnjice niso prestrme, da bi razen mladih nog še druge po njih hodile; ali naša družinska soba ni premajhna, da bi se v njej prijetno bivalo, in ali razgled iz nje oken ni prečudovit in preenoličen, da bi človek lahko v njej tičal. Vkljubo vsem tem pomankljivostim pa sem sprevidel, da bi se vi tukaj počutili dosta prijetneje nego v veliki lepi hiši tete Ridgwayeve, kajti ljubili vas bomo vsi ter se resno trudili, da bi vas osrečili. Drznila se nisem to že poprej trditi, nikdar se nisem upala izreči

nade, ki mi je že davno pri srci bila, kajti dobro sem poznala vašo udanost starim spominom in vašo mrzost zoper premembe. A vaš zadnji list me je osrečil. Pretresa me že misel, da bi vi prenašali tolike izkušnje, težave in sitnosti, kot ste jih zadnji čas morali brez dvojbe pretrpeti. Pri nas bodete popolnoma svobodni, čislani in ljubljani. Res mi ne živimo kot nekdanj v razkošji, vendar imamo ne ostajanje vsega ugodnega in prijetnega za življenje; kajti naša zahodna zemljišča so tako plodovita, da pri toliki obilosti gostoljubnost ni več krepost. Res je oče, kot je vam dobro znano, razen tega zemljišča v zahodu žrtvoval vse, da je le svoje dolge poplačal, ter tudi sedaj ne misli kosca tega zemljišča prodati, a Henrik bode polagoma njega večino obdeloval. In če bode imel še dalje toliko uspeha, bode prihod od zemljišča nas preskrboval z vsem potrebnim in lahko še nekaj za odgojevanje dečkov prihranimo. Če tudi zaradi trganja v rokah ne morete več delati, bati se vam vendar ne bode treba, da bi vaš prisotnost nas količkaj tožila, kar se po vaših besedah pri teti Margareti godi. Nasproti pozdravili vas bomo z veseljem ter storili vse, kar koli bi vašo srečo pospeševalo. Govorila

in posvetovala sem se tudi z očetom, ki se v tej zadevi z menoj popolnoma sklada ter se vašega prihoda močno veseli. Dečka se lepo razvijata in z leti dobro napredujeta; ker hiša stoji sredi velikega prostora, gotovo vas niju ropot ne bode prav nič nadlegoval. Branjevec iz naše vasi zabaja vsako spomlad v vzhod blago kupovat ter vam bode prav izvrsten spremljevalec. Iz tega sprevidite, da se jaz za trdno nadejam, da pridete; tega se pa le nadejam, draga teta! ker v globočini srca čutim, da je vam pravo in prirodno mesto le v naše hiši in v našem srci; ker vas tudi predobro poznam, zanašam se za gotovo, da ne bode varali srčnih želj in nad vas ljubeče“ „Mabele“.

Te srčne besede, kot se je Mabel resnično nadejala, privabile so teto Sabijo, ki je bila s srčnim veseljem in resnično hvaležnostjo povabilo sprejela. Neki večer meseca maja odpela se je nena-doma hiša in Murray s palico vihtijoč je noter pri-ltel ter zaklical: „Došla je! Vidil sem jo! Videl sem njeno staro črno čepico, ko je z voza šla.“

„Potem teci in pomagaj jej zavitke domu nesti!“ zaklicala je Mabel. „Viš, Alik je že tek!“ Ne iskaje niti klobuka, niti ogrinjala tekla je tudi

ravno zdanje postopanje Bismarckovo in vedenje velikih židov učijo Rusijo, da se že bolj osvobodi v gmotnem in denarnem stanju.

Rusija je hodila v gospodarskem pogledu itak častne in modre poti. Ona je z vso odločnostjo delala na to, da bi samostojno razvila vse glavne državne in narodnogospodarske oddelke. Na zunaj se je vrlo oboroževala s primerno carino in se bo še bolj zapirala na svoj dobiček.

Častno je Rusija hodila, ker ni lehkomišelnost napravljala dolgovi; njeni dolgovi izvirajo iz stroškov za neizogibne, založene jej vojne in pa iz stroškov za velikanske, državni prepotrebne in jednake, sosebno glede na bodoče gospodarski in kulturni razvoj prekoristne železne proge. Nadejati se je ob enem, da bo Rusija velikega židovstva otresla se ne samo denarno, ampak tudi s tem, da mu zapre popolnem vrata na vsakoterih podjetih na ruski zemlji.

Z vso pravico se je nadejati, da se Rusija še bolj utrdi v gospodarskih načelih, potem ko jo hoče Bismarckova politika prisiliti, da bi se udala nečastno na škodo slovanstvu in na škodo velike vlasti ruske same.

Rusija in druge države pa spoznajo zdaj, da na židovstvo se ni naslanjati. Ako je že kapital sam na sebi sebičen, brezoziren, nepatrijotski in v resnici brezнародen, je židovski kapital še posebej nevarnih, ker nima lastnikov, ki bi vsaj od narave in po naravi mogli čutiti narodnost.

Ravno ta brezčutna, brezнародna lastnost židovskega kapitala in pa slučaj velikonemške denarne agitacije proti Rusiji daje pomisliti tudi avstrijskim državnikom glede na bodočnost. Državniki in narodi, ki čutijo patrijotično, razvidijo lahko, kakó nevarno politiko tirajo Madjari v Avstriji. Če stvar prav premislijo, preletava strah avstrijske narode, ne toliko zaradi možne pogubne osode Madjarov, ampak zaradi Avstrije in drugih avstrijskih narodov, katerim je mari, da se Avstrija ohrani.

Madjari strašno gospodarijo. Oni so zapravili v 20 letih, to je odkar so razkrojili cesarstvo na dve polovici, celih trinajststo milijonov goldinarjev. Vsega dolga pa ima Ogerska 1900 milijonov! Samo obrestij mora Ogerska plačevati 120 milijonov. Vsako leto napravijo poprečno samo za tekoče državne potrebe na Ogerskem za 45 milijonov dolgovi.

Samo od l. 1877. je izdala ogerska vlada za 600 milijonov papirnatih rente.

Rotšildska skupina je posodila Madjarom torej v 20 letih poldrugo milijardo ne frankov, ampak goldinarjev in vleče samo od tega denarja 75 milijonov gold. obrestij na leto.

Vsega tega denarja ni v železnicah niti za 200 milijonov gld., in ko bi se prodale te železnice, bi ne dobili za nje niti polovico tega! Kakó znajo Madjari tudi na druge strani ti povzdigniti gospodarsko vrednost, je razvidno iz vsakoletnih povodanj, ki delajo neizmerne škode, kljub temu, da popravljajo rekam bregove in tok.

Madjarska vlada navidezno dobro stoji; saj je zmaga tudi letos ob volitvah za državni zbor. Ali vsa ta zmaga je pridobljena jedino s pomočjo židovskega kapitala; ta kapital je glavna zaslomba Tiszine vlade, kakor je Tisza sam glavni steber židovstva na Ogerskem. Vzajemnost je skupna. Vprašanje pa je. Ali bo trajala ta sopolnost in židovska podpora tudi dolgo in nadalje?

Vse prorokuje, da pride na Ogerskem do denarnega poloma, do bankrota, in kaj potem? Ali se je v tem slučaju bati židom izgube? Tako lahko ne! Zakaj? Židje imajo dober nos, in predno pride do poloma, delajo rajši za politični prevrat, in delajo končno za ono državo, ki bi jim zagotovila, da se jim dolg ne izgubi. Židom ni nič mari domovina ali država; oni se udajo oni politiki, oni državi, katera jim daje poročstvo za naloženi in izposojeni denar.

Kakó podpirajo zdaj židje ogersko vlado, ravno takó bi jo izpodkopavali, kedar bi ji ne bilo več pomagati, ali pa tudi, kedar bi židom dajal zunanji sovražnik večje dobičke!

Pomisliti je še to. Na Ogerskem pokupujejo židje proti svoji navadi tudi velika zemljišča na posestva, in posestniki zemlje so v večji varnosti, ko bi se zgodili politični prevrati. Židje imajo na Ogerskem velika zemljišča na posestva, in torej je toliko večja nevarnost, da pride doba, da odbije ura, ko bi židovstvo izdajalo Ogersko, kolikor več pogojev bi imelo, da bi ne trpelo gospodarske škode.

Da, židovstvo je na Ogerskem zdaj v takem položaju, da bi se pogajalo ob političnih prevratih še za posebne dobičke, in bi tudi ob katastrofah napravljalo velike „Geschäfte“.

Na Ruskem je domači narod toliko krepek, tudi denarno, da v največji sili bi isti narod sam državo rešil iz denarnih stisek, in to celo z naudenjenjem pravega domoljubja.

Takih ugodnih uvetov na Ogerskem ni, in tako se je po vsej pravici bati v bodočnosti najhujšega. Židovstvo in pa lehkomišelnost ogerska vlada proučujeta največje skrbi za bodočnost in vedenje židovstva, ki je brezнародno, kaže in sili na to, da se zastopniki vseh narodov v vseh odločilnih zastopih neprikrito in pogumno potegnejo za zboljšanje razmer, ki vladajo v gospodarskem oziru, sosebno na Ogerskem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. avgusta.

Naučno ministerstvo sklenilo je polgoma opustiti več srednjih šol, katere so slabo obiskovane, nekaterim občinskim srednjim šolam sklenilo je odtegniti državno podporo ter je zavrnilo več prošenj, da bi se občinske srednje šole vsprejele v državno oskrb. Opustili se bodo višji razredi na gimnazijah v Boznu, Roveredu in Kotoru ter na realki v Steyeru, nemške paralele na gimnaziji v Trebiču, na spodnji gimnaziji v Bruntalu in spodnji realki v Seretu. Nadalje se bodo opustila spodnja gimnazija v Kranji in višji razredi na čeških srednjih šolah v Litomišli, Plznu, Taboru, Prerovu in Kutni gori. Podpora se bodo odtegnila češkim občinskim gimnazijam v Časlavi in Novem Bydřovu. Če pregledamo šole, ki se bodo opustile, takoj vidimo, da je večina slovanskih. Nam se dozdeva, da naučno ministerstvo pri tem ne postopa nepristransko, ampak se kaže Nemcem bolj naklonjeno, nego Slovanom. Res da se bodo opustile tudi nekaj nemških šol, toda nam se dozdeva, da se bodo opustile le zategadelj, da se bode lažje opravičilo opuščenje slovanskih srednjih šol. To se jasno vidi iz tega, da se namerava odpraviti spodnja gimnazija v Kranji, spodnja gimnazija v Kočevju, ki je pa še slabše obiskana, pa ne. Gimnazija v Kočevju ni prav nič potrebna, ker na gimnaziji v Ljubljani nemške paralele neso prenapolnjene. Gimnazija v Kranji je pa potrebna, ker so slovanski paralelni razredi na gimnaziji v Ljubljani zelo prenapolnjeni.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“ hoče vedeti, da bode Nemčija ravno tako kakor Francija podpirala Rusijo v bolgarskem vprašanju. Anglija se pa še ni odločila, pa vender najbrž ne bode nasprotovala Rusiji. Po družih poročilih je pa Turčija zavrnila ruske predloge o rešenju bolgarskega vprašanja in se druge velevlasti tudi ne strinjajo z ruskimi predlogi. Rusija je zahtevala, da naj odstopi regentstvo, ter se nastavi eden sam regent in razpusti sebranje. Novo voljeno sebranje naj bi pa volilo kneza.

Ruski listi priporočajo domačim kapitalistom, da bi sedaj kupovali ruske državne papirje, ko jim jo kurs nizek. Ker bode kurs gotovo se zboljšal, imeli bi tedaj lepe dobičke. Leta 1870. pali so italijanski papirji na 60%, samo zategadelj, ker so bili zavisni od Pariške borze, pozneje se je pa kredit Italije hitro zboljšal, ravno tako se bode zboljšal tudi kredit Rusije, ko ne bode več zavisen od Berlinske borze. Ruski finančni minister se tudi jako prizadeva, da bi zboljšal kurs rubljev.

Ker turški roparji nadlegujejo Srbe, Črnogorce, Bolgare in Grke in vedno pribajajo pritožbe zaradi tega v Carigradu, je otomanska vlada ukazala oblastvom v njenih pokrajinah, da naj energično postopajo proti roparjem. Kakor se govori hoče se Turčija sporazumeti z Grško, Srbijo in Bolgarijo, da bodo vzajemno postopale proti roparjem.

Peterburški dopisnik angleškega lista „Times“ je videl zemljevid nove rusko-afganske meje in poroča svojemu listu, da so se ruski mejniki, ki so že zdaj bili mej Murgabom in Kuškom pomaknili za 18 angleških milj proti Heratu, ki velja za ključ Indije. Rusija je na ta način pridobila 1830 štirskih vrst ali 1220 štirjaških angleških milj v tem kraju, v drugem kraju je odstopila Afganom samo 60 štirjaških vrst.

V Egiptu se roparstva jako množe, odkar so pomanjšali število policije in žandarmerije. Boji mej kmetijskimi prebivalci in roparji so na dnevnem redu. Skoro nobene varnosti ni v deželi.

Po poročilih iz Sudana, je Mahdijev naslednik emir Abdala v velicah zadregah. Mnogo sudanskih rodov punta se proti njemu. Njegovi nasprotniki so vzeli Kordofan in sedaj njega oblegujejo v Omdurmanu.

Domače stvari.

— (Deželni odbor kranjski) dal je za pogorelce v Strohini 500 gld.

— (Iz Metlike) se nam javlja, da je gosp. prof. Šuklje preteklo nedeljo ondu poročal svojim mnogobrojno zbranim volilcem o svojem delovanju v državnem zboru, v odsekih in pododsekih. Jako zanimivo in poučno njegovo izvešje vsprejeli so njegovi volilci z živahnim odobravanjem ter mu jednoglasno izrekli zaupnico. Po shodu zbralo se je vse občinstvo na vrtu pri Muci, kjer je svirala domača mestna godba. V prosti a jako prijetni zabavi bilo je mnogo govorov in napitnic. G. prof. Šukljeja izborni govori izzvali so pravo

Mabel teti naproti; neizprosni voznik jo je po stari navadi izločil na ovinku ceste, kjer se je z močnimi očmi okoli ozirala. Trenotek pozneje je stopala Sabija po kaj položnem rebru, ki je k bratovemu domu držalo; opirala se je na roko radostne bratčinje, ki je sedaj vse ljubljene svojece krog sebe imela. Alik in Murray sta jo radostno pozdravila ter se do vrha obložila z manjšo nje prtijajo, za kar ja je teta močno pohvalila.

„Bog mi bodi milostiv! pogled no dečka“, rekla je Sabija, ko je Murray z narobe obrneno škatljo mimo tekla, Alik pa sopihal, ker je starošegni kovčeg za seboj vlekel. „Kako sta razumna in močna! Oh, draga! kar podobna nista nekdanjima otrokoma! In kako sta uljudna! In sledkar sem vender pri vas kaj ne?“ nadaljevala je, ko je v rodovinsko sobo prišla in od dolgega potovanja vsa ugnana in precej razneta se spustila na prvi stol. „Da, res dolga je pot, a dovedla me je do srečnega konca!“ Roke so se jej tresle in zaman je odpenjala ogrinjalo in odvezovala razne trakove svoje čepice. Prvikrat v življenji se jej je dopadalo, da je Mabel, tik nje na tleh čepeč, odvezala jej razna oblačila. Hišno čepico pa je zasledila v meteži one škatlje, katero je bil Murray prinesel.

A Sabija ni bila onemogla le vsled utrujenosti in razunetosti. Dveletno bivanje pri sestri je učinilo, kar kriv čnost in črnost nje matere, in mnoga leta osamljenosti in zanemarjenosti niso bila učinila. Sedaj je bila popolnem potrtega duha in pokvarjenega zdravja; tudi jej je bila trdosrčna in napušna sestra spodbopala vso samostalnost. Tako je sedaj pohabljen, oslabela in pred časom postarana ženska z največjo hvaležnostjo našla v skromni hiši svojega brata mir in zavetje, pri Mabeli pa nesumneno gorečo ljubezen.

In kako je ugajalo to bolnemu srcu, ki je v bivališčih bogastva vzdihovalo po mirnem, skromnem prostorčku, kjer bi brez mučnega čuta usiljenja ostale svoje dni z lehkim delom in v ozračji srčne ljubezni preživela. Mabel se bi najbrže v svojem listu ne bila opravičevala zaradi priproste hišne oprave, okornih stopnjic, nizkih sob in osamelosti vsega kraja, ko bila bi lahko že naprej poznala občutke miru in pokoja, katere je teti prav nje priprostost izbujala. Ta priprostost jej je tudi precej porodila misel: „Tu se lahko kot doma počutim!“ Tudi bi ne bila le trenotek dvojila, da bode lahko novi član rodovine osrečila, ko bi bila poznala raštočo zadovoljnost, s katero si je opustošeno sree

za dolge dneve, da za dolga leta prve nje besede: „Draga teta, naposled smo vas vender dobili, in nikdar več vas stran ne pustim!“

„No, zares,“ rekla je Sabija, ko je popivši čaj usedla se k oknu in iz žepa potegnivši debel klobčič preje jela nogovico plesti, „no ukljubu vsemu ne vidim nobenega razločka mej tukajšno in vzhodno pokrajino. To obširno polje, poljane (prairie) ali kako je že vi zovete, podobno je popolnem našim travnikom doma, le da ni zagrajeno. Reke so povsod reke ter povsod navzdol tekó, in drevje je drevje in nebo je nebo, in kar se tiče ljudij, praviš ti, da so po večini naselniki iz nove Anglije. Res prav nič neverskega ne vidim v kraju.“

„Neverskega!“ vskliknila je Mabel, ki je čaše za čaj zopet v omaro postavila, po sobi pospravila ter vse za večer uredila ter je sedaj pristopila in teti prek rame pogledala: „Kedo pa zove to plemenito pokrajino neversko?“

„Oh! teta Margerita jej prideva to ime in še več drugih hujskih imen.“

„Rekla bi, da sem zelo huda,“ rekla je Mabel smijoč, „a teta, še mnogo bolj sem na njo huda zaradi vas; zato mi ni dosta mari, da pokrajino psova. Pa naj, kaj ne! A ti neskončni gozdi in

naudušenje, g. notar Štajer je pa s svojima na-
pitnicama vsem prav iz srca govoril.

— (Z Goriškega) se nam piše: Pripove-
dujejo, da bo vit. dr. Tonkli meseca avgusta zapo-
redoma poročal o državnoborskem delovanju, in si-
cer v Bolci, Cerknem, Dornbergu na Vipavskem in
na Krasu. Ob enem bode politično društvo „Sloga“
neki zborovalo v Tolminu in razpravljalo mnogo to-
ček. Gospod dopisnik nam menda ne bode v zlo je-
mal, da to njegovo vest beležimo le kot brumno
željo, kot govorico, o kateri se sme reči: „Die
Botschaft hör ich wohl, doch mir fehlt der Glaube“.

— (Iz Begunj na Gorenjskem:) Nad-
vojvoda Albrecht dospel je 30. julija z Bleda ob
7 $\frac{1}{2}$ uri dopoldne, pri ubodu v vas bil vsprejet po
občinskem odboru in požarni brambi „en plaine pa-
rade“ z zastavo. Nadvojvoda stopil je z voza, go-
voril z g. županom in svetovalci, si ogledal požarno
brambo ter z večino moštva spregovoril nekoliko
besed, občudoval lepo okolico ter potem počasi vo-
zil se skoz vas, z zastavami okrašeno, pozdravlja-
je ljudstvo in tujce zbrane pred gostilno gosp. Janše
in pred družimi poslopji. Pred c. kr. kaznilnico pri-
čakovali so ga c. kr. nadzornik in g. prednica ter
mladina iz otroškega, po gosp. prednici ustanovlje-
nega vrta. Mala deklica tukajšnjega trgovca podala
mu je šopek. Ogledal si je potem kaznilnico in vse
delavne sode v njej vpraševaje po številu kaznenik
ter se potem vidno zadovoljen odpeljal proti Trzinu.

— (Na deželni vinarski in sadjarski
šoli v Grmu) bode od 8. do 27. avgusta teore-
tični in praktični pouk za ljudske učitelje, katerega
se bode udeleževalo dvanajst učiteljev. Ker je ta-
mošnji adjunkt gosp. Rohrmann obolet, nadomesto-
val ga bode mej učiteljskim kurzom tajnik kmetij-
ske družbe g. G. Pirc. Deželni odbor imenoval je
Frana Stuparja, ki je dovršil višjo kmetijsko šolo
v Liebwerdi, suplenta na šoli v Grmu.

— (Človek, spoznavaj se sam!) Današ-
nja uradna „Laibacher Zeitung“ ima iz Dežma-
novega peresa jako obširno izvestje ob otvorenju
nove koče na Triglavu. Iz tega poročila izvem, da
so peli pri otvorenju koče na slovenskem Triglavu
„das herrliche deutsche Lied“ in da je
stari Dežman, ki je pred desetletji splezal na Tri-
glav kot pesnik „Slave Slavjanom“ in „Prokletih
grabelj“, sedaj v svojem govoru slavil: „die erfreu-
liche Wahrnehmung, dass in Moistrana tüchtige der
deutschen Weltsprache kundigen Touristen zur Ver-
fügung stehen und dass auch ein tüchtiger Nach-
wuchs derselben zu erwarten ist“. i. t. d. Gospod
Dežman ni povedal, kako bode z „deutsche Welt-
sprache“, kadar dojde kak Francoz, Anglež ali Ita-
lijan na Triglav, tudi je zamolčal, od kod ima svoje
prepričanje o „Nachwuchsu“, najbrž je kot „com-
mis-voyageur“ hotel pot gladiti za novo šulferan-
sko šolo v Mojstrani. A še kaj družega je pozabil!
Pozabil je menda namenoma nekaj, kar ne priča
baš o njegovej popularnosti. Kakor je že „Laiba-
cher Zeitung“ pisala, krstili so novo kočjo na Tri-
glavu „Deschmannhütte“. V današnji Lajbaherici
pa tega imena ni več. Ko so pretekli petek prišli
h koči „die alten Herren“, mej njimi tudi Dežman,
odstranili so napis „Deschmannhütte“ in Dežman
sam je baje dejal, da bi ta napis napravil na pre-

bivalce slovenskih planin slab utis in da naj se
odstrani „wohl nicht aus Bescheidenheit, mehr aus
Kummer.“ In tako se nova kočja sedaj imenuje
jednostavno „Triglahütte.“

— (Vreme.) Po dolgi suši dobili smo danes
zjutraj nekoliko dežja, žal, da veliko premalo.

— (Luna mrkne) danes zvečer po 1 $\frac{1}{2}$ 9.
uri. Mrak traje do 11. ure. Mrak ne bode popoln,
naše zemlje senca zakrila bode samo dve petini lu-
ninega površja.

— (K brigadnim vajam), ki prično dne
12. t. m. in bodo trajale do 25. t. m. pridejo dne
11. t. m. štirje batalijoni 97. pešpolka, kralj Milan,
iz Pulja, 6. eskadron od 12. polka ulancev iz Ce-
lovca, teška baterijska divizija št. 36. in lahka ba-
terijska divizija. Dne 26. t. m. se odpravijo vsi od-
delki, vkupe 10.000 mož v Postojino k vajam, ki
bodo trajale do 8. septembra.

— (Poluletni občni zbor slovenskega
delavskega pevskega društva „Slavec“) pretekle nedeljo dne 31. julija bil je mnogobrojno
obiskan. Navzočnih je bilo nad 40 članov. Predsed-
nik g. F. Sakser po kratkem nagovoru poročal o
društvenem delovanju v preteklem polletju, omenja
v prvi vrsti naprave društvene zastave ter se spo-
minja vseh dobrotnikov, kateri so s svojo izdatno
podpomo pripomogli k sijajnemu uspehu. Spominja
se velikodušnosti g. deželnega predsednika in njega
gospo soproje, dalje gospe Murnikove kot namest-
nice kumice, na kar ves zbor v znamenje hvalež-
nosti ustane s sedežev. — Dohodki zastave znašali
so 957 gld. 40 kr., stroški za zastavo 809 gld. 82 kr.,
za slavnost pa 152 gld. 19 kr. Dalje poročal blagaj-
nik g. Dekval o društvenem stanju. Dohodkov je
bilo 677 gld. 20 kr., stroškov 609 gld. 77 kr., torej
preostanka 67 gld. 43 kr. Mej temi stroški je pa
tudi onih 50 gld., ki so se družbi sv. Cirila in Me-
toda kot polovični prebitok zadnje veselice pri Ko-
slerji izročili g. dr. Vošnjaku. Revizor g. Janko
Pajk poročal, da je blagajna v popolnem redu. —
Pri dopolnilni volitvi bili so izvoljeni naslednji go-
spodje jednoglasno: tajnikom Janko Pajk, odbor-
nikom (mesto dveh odpotujočih) Iv. Dražil in
M. Jeločnik. — Mej posameznimi nasveti poročal
g. predsednik, da je došlo vabilo za Wolfovo slav-
nost v Idriji in zbor sklence, da se je korporativno
z zastavo udeleži, ako se oglasi dostojno število
pevcev. Dalje se je sklenilo, da se priredi v nede-
ljo dne 7. avgusta na korist po toči poškodovanim
Dolenjcem koncert na Koslerjevem vrtu s strelja-
njem in kegljanjem za dobitke. Konečno pa se pre-
mené s 1. dnem avgusta počenši pevske vaje tako,
da bodo vsak terek in četrtek ob 8. uri.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi
slovensko „bralno društvo“ v Kranji v nedeljo dne
7. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne v vrtnih pro-
storih g. J. Goloba (Stara pošta) v korist fondu za
napravo zastave s prijaznim sodelovanjem gg. Trt-
nika in Štamcarja iz Ljubljane, pevskega društva
„Odmev“ iz Kroke in 30 mož broječe „Blech“
godbe iz Mengša. Spored: 1. Govor. 2. „Slovanski
brod“, zbor. 3. „Slovo lastovki“, čveterospev. 4.
„San“, zbor. 5. „Domovina“, zbor. 6. „Tičica“,
čveterospev. 7. „Jadransko morje“, zbor. 8. „Noč
na nebu“, zbor. 9. „Oblačku“, zbor. 10. „Na raz-

hodu“, zbor. Mej posameznimi točkami svira godba.
Po sporedu ples. Začetek točno ob 4. uri. Ustop-
nina za neude 30 kr., za ude 20 kr. Preplačila se
hvaležno vsprejmo. Pri neugodnem vremenu preloži
se veselica za 14 dni, to je na 21. avgusta. K
obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

— (Bralno društvo v Dolu) preložilo
je veselico, namenjeno dne 7. avgusta, na nedeljo
dne 14. t. m., popoldne ob 1 $\frac{1}{2}$ 5. uri. Odbor uljudno
vabi na to veselico.

— (Vabilo k tomboli), katero priredi Po-
stojinska prostovoljna požarna bramba v prid svo-
jej blagajnici v nedeljo 7. avgusta t. l. točno ob
6. uri popoldne v gostilni gospoda Josipa Inocenta
(pri „Jami“). Pred in po tomboli svira Postojinska
godba. Zvečer prosta zabava pri električni razsvet-
ljavi in umetnem ognju. K obilni udeležbi vabi naj-
uljudneje Odbor.

— (Okolu Gornjega Grada) in Slove-
njega Gradca klati se par risov, ki so že veliko
škodo napravili. V Solčavi pomorili so že do 60
ovac, pri Belih Vodah pa v enem dnevu 9 ovac.
Za danes napovedana je velika gornja, na kateri se
morebiti posreči, uničiti roparske krvoločnike.

— (Samomor.) Pretekli petek ustrelil se je
v Mariboru vojak, ki je bil pri skladišču drv na
straži. Nagibi samomoru neznani.

— (Nova skladba) izšla je pod naslovom:
Slavnostna himna zlatomašniku svetemu očetu, pa-
pežu Leonu XIII. za mešani ali moški zbor, s spre-
mljavo orgelj. Zložil Ig. Hladnik. Op. 8. Čisti do-
hodek je namenjen „študentovski kuhinji“ v Ljub-
ljani. Založil skladatelj. Tisk Blasnikov. V Ljubljani
1887. Cena 30 kr. Dobiva se v „Katoliški buk-
varni.“

— (Iz Kobarida) 1. avgusta. Vročina taka,
kakersne se najstareji ljudje ne spominjajo. Ob še-
stih zjutraj je v senci 25 C° (20 R°), opoldne v
senci 29 C° (23 R°). Lepe, prijetne in hladne so
noči, to je 21 C° (17 R°). Čal sem, da je v šoli,
kjer se nahaja od 60 do 70 otrok, neznosna vro-
čina — 31 C° (25 R°). Manj ali več deži vsaki
dan. Pridelki dobro kažejo, posebno bode mnogo
sadjja.

— (Razpisana) je služba pomožnega služ-
nika na gimnaziji ljubljanski. Plača 20 gld. na
mesec. Prošnje do 10. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 3. avgusta. Izvestje Reuter-
jevo: Porta namerava predložiti vprašanje o
bolgarski krizi konferenciji velevlavstij. V dip-
lomatskih krogih mislijo, da bode ta korak
brez uspeha, ker je Rusija konferenciji nas-
protna. — Nelidov pojde v četrtek na dopust
v Peterburg, potem pa se popelje v Kissingen.

Pariz 2. avgusta. Ferryjevi priči imeli
sta danes dopoldne pri Dillonu zopet pogovor
z generalom Boulanger-om. Pogovor trajal je
do poludneva. Misli se, da ne bode dvoboja,
ker se priče gledé pogojev dvoboja ne morejo
spozarumeti.

London 2. avgusta. Iz sv. Pavla de
Loanda se v 31. julija brzjavljja, da ondu ni
nobene vesti o Stanleya smrti.

jezera in poljane se pač lahko sami zagovarjajo;
njih bogastvo in njih obilnost nas spodbujata k de-
lavnosti in kreposti. Jaz vsaj jih nikdar ne pogledam,
da ne bi se čutila okrepljeno za vse dobro, veliko
in plemenito.“

„No, draga!“ rekla je Sabija, „tega ti pač
ni treba učiti se oziraje se skozi okno; to si zmeraj
v sebi imela. Ali se nisi vsemu odpovedala zaradi
drugih ljudi? Ali ti ni Ludvika gospodovala, dokler
je živela? Ali nisi iz Henrika storila človeka? Ali
zdrava uljudna dečka ne govorita sama zase? In
jaz — no, jaz ne znam govoriti, — jaz znam le v
srce Boga hvaliti, da me je toliko blagoslovil, in
ga prositi, naj ti to primerno poplača; — to je
vse.“

„Poplača, tetka!“ rekla je Mabel goreče. „Jaz
sem pač malo storila ter zamudila marsikatero pri-
liko, ki se nikdar več ne povrne. — A kako pla-
čilo naj bi pač zahtevala, česar bi že ne imela?
Toliko srečna nisem bila vse žive dni. Tako ponosna
sem na Henrika in na dečka in vse toli ljubim! —
In pri sebi imam zopet blago teto, ki nam vsem
nogovice pleše! — A, vite no očeta!“ in nje šaljav
glas spremenil se je v glas globoke žalosti. Jaz se
ne morem ponašati, da sem ga zdravega in krep-

kega ohranila; — ubogi, ljubi oče, glejte no, kako
se je spremenil.“

„Mari je to moj brat Ivan? Dà, res spremenil
se je, — to pa, draga moja, ni tvoja krivda. —
Postaral se je, gotovo, akopram —“ In Mabel
in nje teta sta ga z žalostnim srcem opazovali.
Zlezel je s slabega voza ter je ugnanega konja k
stebri privezal z obrazom moža, kateri se še ni
privadil take dela da se opravlja. Potem je po-
lagoma korakal v hišo. Videlo se je, da ga je v
resnici veselilo sestro videti. Pozdravil jo je kaj
gnljivo, kakor bi ga nesreča bila zopet spravila v
stan, s katerega se sestra nikdar ni bila povzdig-
nila; videlo se je, kot bi bila nesreča tesneje sklenila
niju koristi in njiju srce. Nagonoma je čutil, da
ukljubu vsem pomanjkljivostim sedanjega bivališča
ne bode ničesa trpela. Z nekakim pomirjenjem jo je
gledal ter mislil, da bode Mabeli samoto lajšala in
jej morebiti pri delu pomagala, kajti obilega nje
dela, kolikor rad bi bil, vender ni mogel prezirati.
In če se je Sabija prej nekoliko strašila svojega
brata, sedanji srčni sprejem jo je precej preveril,
da oni strah ni imel najmanjše podloge. Vsa zado-
voljna čutila se je v domači rodovini.

Sedaj so sledili dnevi, tedni, meseci in celó

leta skoro neprestanega miru. Kot življenje večine
ludij je obsegalo tudi življenje Mabelino dobo ne-
pričakovanih nezgod, čudovitih prememb, hipnih izgub
ter velike in vedno rastoče odgovornosti. Kot večini
ludij, ki so take nevarnosti prebili, sledili so tudi
njej časi mirnih in jednoličnih dni, toliko jedno-
ličnih, da bi se skoro zdelo nemogoče, da je to živ-
ljenje bilo kedaj drugače ali da bode kedaj drugače,
kot je sedaj. Henrik bival je še vedno na svojej
kmetiji ter je polagoma razširjal meje svojega plo-
dovitega polja, napravljaj in zasajal je lepe vrte,
postavljaj je skednje, žitnice in druge shrambe ter
je pridelke možatega dela nabiral krepkega zdravja,
radostnega duha in močate nezavisnosti, ki so naj-
boljše plačilo poštenemu in dobro izpeljanemu delu.
Iz tega izvora prihajali so tudi rodbini njegovega
očeta poglavitni dohodki. Akopram se je gospod
Vaughan branil letno zakupnino kot redni prihod
od sina sprejemati in akopram je baje s čudovito
stanovitnostjo preziral potrebe svojega gospodarstva,
vender tega ni mogel prezirati, da je Henrik rod-
bini vse potrebno dajal; tudi je moral opaziti, kar
se je kupilo s presežkom, katerega je redoma Mabel
v roke dobivala ter za skupno dobro potrosila.

(Dalje prih.)

Razne vesti.

(V Turčanskem Šmartinu) na Slovaškem otvorila se je danes velika razstava slovaških vezin in krojev („výstava slovenských výšiviek“), ki po svojem bogastvu in po izvirnosti vse jednake razstave presega. Razstava bo odprta do 1. septembra in bi bilo koristno, ko bi si kdo izmed Slovencev ogledal razstavljene slovaške proizvode in pri tej priliki seznanil se z brati Slovaki in z življenjem v Turčanskem Šmartinu, ki je za Slovaške skoro istega pomena, kakor za nas Ljubljana. V tem malem podkarpatskem mestu izhajajo namreč 4 slovanski časopisi: „Narodne Noviny“, „Slovaške pohledy“, „Černoknežnik“ in „Hlasnik“, poleg razstave ženskih del in krojev pa sedaj tudi slikar Vešin razstavi 16 svojih lepih slik.

(Rusko pivo na Francoskem.) Mnogo francoskih hiš, ki so prej naročale pivo in Nemčije in Avstrije, naroča sedaj samo pivo iz Rusije.

(Velikansk paromlin.) V mestu Minsk v Rusiji otvori se te dni ogromen paromlin, katerega so zidali dve leti in kateri stoji 1.500.000 rubljev. V tem mlinu se bode mlelo žito za vse čete vilnskega vojaškega okrožja.

(Zanimiv klub.) Mej mnogimi Londonskimi klubi je tudi tak, čegar člani imajo vsi po 6 prstov (the six — fingered Club) na vsaki roki. Pri zadnjem zboru čital je predsednik statistično izvešče, da je na vsem svetu 2173 ljudi, imajočih po šest, 431 takih, ki imajo po sedem, na Madagaskaru pa celo mož, ki ima po osem prstov na vsaki roki. Dostavil, da se bodo izdale skladbe za pianiste, ki imajo po 6 prstov, kar je mej klubovci veliko naudušenje prouzročilo.

(Kako se milijonarka zabava.) Gospa Mackay, soproga ameriškega bogataša, biva sedaj v Parizu in razkošno živi. Nedavno dala je veselico, pri kateri so dame v spomin dobile male cvetke od pristnih dijamantov. Zdaj je lepi američanki njeno bogatstvo nauduhnilo novo misel. Gospa Mackay razpošilja vabila za prvo polovico avgusta na veselico, ki se bode kljub sedanjim velikim vročinam, vršila v njeni palači — na ledu. Iz velikih kosov ledu sestavila je nekako sobo in upa, da bode do 6. avgusta že možno, drsati se v tem prostoru.

Gg. pevci slov. delavskega pevskega društva „SLAVEC“

vabijo se najljubše polnoštevilo udeležiti se pevske vaje v četrtek dne 4. t. m. točno ob 8. uri zvečer, ker priredi društvo „Slavec“ v nedeljo 7. avgusta koncert za ponesrečene Dolenjce in sodeluje pri koncertu o priliki prihoda Čehov v Ljubljano. ODBOR.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanju slasti, napenjanju, tišanju v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobe zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (19—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—95)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 30. julija.				
V Trstu:	45,	38,	33,	2, 86.
V Linci:	85,	73,	35,	9, 82.

Tujci:
2 avgusta.

Pri **šlounu**: Kreutzberg iz Monakova — Zott, Kaiser, Gross, Melitzer z Dunaja. — Freund iz Prage. — Schwab, Sulzer iz Galaca. — Weiss iz Budimpešte. — Löwinger iz Velike Kanize. — Braun iz Vukovara. — Opat iz Velike Gorice. — dr. Burger iz Kočevja. — Maurer, Buccer, Albori, Kandussi iz Trsta. — Baccarich z Reke. — Glašer iz Pulja.

Pri **Mattai**: Schildlou iz Berolina. — Einstein iz Monakova. — Tropowiz z Dunaja. — Hahn iz Prage. — dr. Šrepeš, Pasarič iz Zagreba. — Gilini, Tessini iz Trsta. — Pessi z Reke.

Pri **bavarskem dvoru**: Pellegrini iz Gradea. — Vogelnik iz Idrije. — Mahnič iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Anhabter iz Beljaka. — Paulianovich, Rakai z Reke.

Pri **Virantu**: Venerandi iz Trsta. — Vilanšek z Reke. — Loušin iz Ribnice.

Umrli so v Ljubljani:

31. julija: Matija Berše, gostac, 72 let, Kravja dolina št. 11, za rakom.

1. avgusta: Marija Jelenc, delavčeva hči, 8 let, Florijanske ulice št. 35, za jetiko. — Pavla Hitti, krojačeva hči, 7 mes., Karlovska cesta št. 11, za katarom v črevesu. — Antonija Grošelj, črevljarjeva hči, 3 mes., Trnovske ulice št. 3, za božastjo. — Emilija pl. Beck, privatnega uradnika hči, 5 tednov, Florijanske ulice št. 21, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.25	Jajce, jedno	15
Oves,	2.92	Mleko, liter	8
Ajda,	3.09	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.22	Telečje	52
Koruza,	5.20	Svinjsko	60
Krompir,	2.14	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	16
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	169
Maslo, kgr.	1	Slama,	143
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen,	60	„ mehka,	415

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. zjutraj	738-34 mm.	23.8° C	sl. zah.	d. jas.		
2. pop.	736-13 mm.	29.2 C	sl. zah. obl.			0.00 mm.
9. zvečer	737-65 mm.	23.2 C	brezv.	obl.		

Srednja temperatura 22.1°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.50	gld. 81.50
Srebrna renta	82.85	82.70
Zlata renta	112.70	112.60
5% marčna renta	96.50	96.35
Akcije narodne banke	882—	882—
Kreditne akcije	282.80	281.90
London	125.15	125.30
Srebro	—	—
Napol.	9.93	9.94
C kr. cekini	5.91	5.91
Nemške marke	61.45	61.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	05
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	75

Zahvala.

Srčno zahvalo vsem prijateljem in znancem na jima ob boleznih in prerani smrti jedinega sinčka

PAVLEKA

izraženem toplem sočutji izrekata

dr. Josip in Berta Kersnik.

Krško, 1. avgusta 1887.

(545)

Trgovina

z mešanim blagom
proda se zaradi preselitve takoj pod ugodnimi pogoji. —
Več se izve pri (541—3)

A. Lavrenčiči na Rakeku.

Dober, rabljen klavir

se želi kupiti.

Ponudbe pod šifro „F. D. 37“ na upravnishvo „Slovenskega Naroda“. (546—1)

Trgovina

z mešanim blagom.

V nekem večjem okrajnem in industrijskem kraju na Kranjskem ob južni železnici se odda trgovina z mešanim blagom s precejšnjo dobro izbrano zalogo blaga. — Kaj več pove Frana Müllerja Annoncen-Bureau v Ljubljani. (531—2)

Denar,

ki se more vrniti v majhnih obrokih, realno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več dobé na posodo kavaliriji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradeec.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—137)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. LJUBLJANA.

Trgovsk pomočnik,

v 22. letu svoje dobe, izvrsten prodajalec, slovensčine in nemščine popolnem vešč, z dobrimi spričevali prvih trgovskih hiš mešanega blaga,

želi takoj sedanjo službo stalno premeniti.

Ponudbe se prosijo z šifro „A. K.“ na upravnishvo tega lista. (544—2)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelj zobnega praška 60 kr. (238—34)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinča. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d' Arc, devica orleanška. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.